

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ομιλία

Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (Σ.Β.Β.Ε.)
κ. Νικόλαου Πέντζου

στην εκδήλωση με θέμα: «Οικονομική Κρίση και Διακυβέρνηση»

Θεσσαλονίκη, 13 Φεβρουαρίου 2012

(προσφωνήσεις)

**Αγαπητέ Κύριε Πρόεδρε του Ιδρύματος Οικονομικών
και Βιομηχανικών Ερευνών,**

Αγαπητοί Προσκεκλημένοι,

Κυρίες και Κύριοι,

Σας καλωσορίζουμε στη Θεσσαλονίκη για την υλοποίηση της εκδήλωσης που αφορά το πολιτικό σύστημα και την οικονομική κρίση. Ένα θέμα πολύ σημαντικό και εξόχως επίκαιρο κατά την τρέχουσα δύσκολη περίοδο για τη λειτουργία των θεσμών και την αποτελεσματικότητα του συστήματος διακυβέρνησης.

Όλοι βιώσαμε τις προηγούμενες μέρες το δίλημμα φτώχεια ή χρεοκοπία και απόλυτη εξαθλίωση.

Εκφράζοντας, θεωρώ, το σύνολο των συναδέλφων μου επιχειρηματιών θέλω να δηλώσω εξ αρχής κι εγώ τον βαθύ σκεπτικισμό μου για τη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος, ουσιαστικά του τρόπου διακυβέρνησης που, κατά κοινή ομολογία, μας οδήγησε στην οικονομική κρίση και στην κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα.

Αλλά εκτός από αγανάκτηση νιώθω και παράπονο. Και θα σας εξηγήσω γιατί. Διαχρονικά ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, όπως και άλλοι φορείς, προσπαθούν με τεκμηριωμένες θέσεις και προτάσεις να παρέμβουν θετικά στη λειτουργία της οικονομίας, του κράτους και εν τέλει της κοινωνίας. Ο τρόπος και η διαδικασία παρέμβασης αναγκαστικά περιελάμβανε, και περιλαμβάνει, πάντοτε την επαφή με το πολιτικό σύστημα και με τους λειτουργούς του. Στις συναντήσεις

μας με την πολιτική ηγεσία του τόπου επιμέναμε ότι προτεραιότητα της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής, εκτός από τις διαρθρωτικές αλλαγές και τη δημοσιονομική εξυγίανση, (όχι με επιβολή άμεσων και έμμεσων φόρων) θα πρέπει να είναι η ενασχόληση με θέματα της τρέχουσας καθημερινότητας των επιχειρήσεων, θέματα πολύ σημαντικά για τους επιχειρηματίες, τα οποία θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται άμεσα. Δηλαδή να επιλύονται. (π.χ. θέματα ρευστότητας και θέματα ανταγωνιστικότητας)

Με άλλα λόγια, να μπαίνει ο επιχειρηματίας στην επιχείρησή του την άλλη μέρα και να βλέπει τη διαφορά. Αυτό άλλωστε λέγεται και βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Έτσι επιβιώνει μια επιχείρηση και μετά ξεκινά η ανάπτυξή της.

Πολλές φορές τονίσαμε ότι θέματα όπως «πάταξη της γραφειοκρατίας», «περιορισμός της πολυνομίας»,

«διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», κτλ, είναι πολύ σημαντικά, πρέπει να αντιμετωπιστούν, αλλά χρειάζονται χρόνο, αφού προηγουμένως έχουν λυθεί τα «θέματα της καθημερινότητας» για τα οποία ήδη σας μίλησα.

Πως μπορεί μια επιχείρηση να λειτουργήσει αν δεν έχει λύσει το πρόβλημα της ρευστότητας και αν δεν είναι ανταγωνιστική;

Το πολιτικό σύστημα τώρα διαρκώς μας άκουγε με προσοχή και μονίμως υποσχόταν ότι θα δώσει λύση στο πρόβλημα. Εμείς, έχοντας μελετήσει το θέμα προσφέραμε πάντοτε λύσεις στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Δυστυχώς κανένα αποτέλεσμα.

Είναι πραγματικά ν' απορεί κανείς πως είναι δυνατόν κάποιος που έχει τη δυνατότητα να λάβει μια σωστή,

κατά τεκμήριο, απόφαση, να μην ακούει πραγματικά τους ανθρώπους της αγοράς.

Ένα μόνο πράγμα μπορεί να συμπεράνει κανείς: ή ότι το πολιτικό σύστημα δεν θέλει να βελτιώσει τα πράγματα στην Ελληνική οικονομία και κοινωνία, ή ότι δεν μπορεί ν' αντιληφθεί πως λειτουργεί το επιχειρείν, **πόσο** τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι κρίσιμα για τη λειτουργία και την επιβίωσή μας, και γενικά προφανώς δεν αντιλαμβάνονται την κρισιμότητα **της μη λήψης απόφασης**. Πως αλλιώς μπορούμε να εξηγήσουμε ότι δεν λαμβάνονται αποφάσεις; Ειδικά την τρέχουσα περίοδο της οικονομικής κρίσης;

Να αναφέρω ένα παράδειγμα: δώσαμε λίστα με επιχειρήσεις της Βορείου Ελλάδος που τους οφείλει χρήματα το δημόσιο (ΦΠΑ εξαγωγικών επιχειρήσεων, 12% για τη Θράκη, αναπτυξιακός νόμος) Σε μια περίοδο που όλοι γνωρίζουμε την

πιστωτική ασφυξία που επικρατεί στην αγορά, σας πληροφορώ ότι σχεδόν καμία από αυτές τις επιχειρήσεις δεν πήρε ούτε ένα ευρώ πίσω. Είναι άλλο να πληρώνονται κάποιες επιχειρήσεις και να μπαίνουν χρονοδιαγράμματα για τις υπόλοιπες, να υπάρχει δηλαδή ενδιαφέρον για το πραγματικό πρόβλημα και άλλο να μην πληρώνεται κανείς. Τα συμπεράσματα δικά σας. (το θέμα αυτό αξίζει να το συζητήσουμε αργότερα)

Κυρίες & Κύριοι,

Για πάνω από δέκα χρόνια ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος και το IOBE συνεργάζονται για την έκδοση της Παγκόσμιας Επετηρίδας Ανταγωνιστικότητας του IMD. Μια από τις τέσσερις παραμέτρους αξιολόγησης ανταγωνιστικότητας μιας χώρας είναι η κυβερνητική αποτελεσματικότητα, δηλαδή αυτή καθ' αυτή η ετήσια αξιολόγηση του πολιτικού συστήματος. Τα

στοιχεία των τελευταίων δεκαπέντε ετών δείχνουν ότι η χώρα μας διαρκώς καταρρέει στη διεθνή κατάταξη ανταγωνιστικότητας με κριτήριο την κυβερνητική αποτελεσματικότητα, και μάλιστα για το 2011 είναι τέταρτη από το τέλος καταλαμβάνοντας την 56^η θέση μεταξύ των 59 χωρών που μελετώνται από το IMD.

Με αυτή μου την παρατήρηση δεν θέλω να σας αποδείξω ότι ο ΣΒΒΕ και το ΙΟΒΕ αισθάνονται δικαιωμένοι που τόσα χρόνια επισημαίνουν το συγκεκριμένο πρόβλημα. Θέλω να δείξω, και με **ποσοτικά στοιχεία, την ανεπάρκεια δυστυχώς του** τρόπου διακυβέρνησης να αντιληφθεί τα προβλήματα, να τα μελετήσει και να δώσει τις απαραίτητες κάθε φορά λύσεις.

Γιατί, όποια εκσυγχρονιστική προσπάθεια των θεσμών και της λειτουργίας της οικονομίας κατορθώσαμε τα προηγούμενα χρόνια, ήταν αποτέλεσμα κυρίως

«εξωτερικών οδηγιών» που δέχθηκε η χώρα. Επρόκειτο για μια υπαγορευμένη διαδικασία ευθυγράμμισης, της οικονομικής κυρίως δραστηριότητας της χώρας, προς τους κανόνες αρχικά της ΕΟΚ, αργότερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο τέλος της ΟΝΕ.

Κυρίες & Κύριοι,

Να μιλήσουμε για το σήμερα – Οικονομική κρίση.

Δυστυχώς η οικονομική κρίση είχε σαν αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί ένα περιβάλλον στο οποίο επικρατεί απαισιοδοξία, στο οποίο ο ιδιωτικός τομέας έχει αφεθεί κυριολεκτικά στο έλεος του Θεού, ένα περιβάλλον που έχει οδηγήσει στην απομείωση των αντοχών των επιχειρήσεων και τη ναρκοθέτηση της βιωσιμότητάς τους.

Στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης:

- Υπάρχει παντελής έλλειψη ρευστότητας.
- Ελάχιστες επιχειρήσεις πλέον έχουν κερδοφορία. Η συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων εργάζονται με ζημίες.
- Το κόστος παραγωγής αυξάνεται μέρα με τη μέρα.
- Το κλίμα για επενδύσεις είναι αρνητικό και επιδεινώνεται καθημερινά.
- Η φοροεπιδρομή στις επιχειρήσεις και στην Ελληνική κοινωνία, αποτελεί συνήθεια του κράτους, που αρχικά είναι έκτακτη, αλλά στη συνέχεια γίνεται μόνιμη. Συνεχώς ακούμε ότι η νέα υστέρηση των εσόδων θα σημάνει νέα μέτρα. Ως που θα πάει αυτό; Ως που θα πάει αυτό ώστε να καταλάβουμε ότι είμαστε σε ένα φαύλο κύκλο ο οποίος πρέπει επιτέλους να σπάσει;

- Επιτέλους πρέπει να γίνουν και οι διαρθρωτικές αλλαγές και να πούνε την αλήθεια στον Ελληνικό λαό. Πως η χώρα θα έχει πρωτογενές πλεόνασμα στηριζόμενη στις δικές της δυνάμεις; Κάθε καθυστέρηση αποβαίνει εις βάρος του Ελληνικού λαού. Κάθε καθυστέρηση θα μας ξαναφέρει μπροστά στο δίλημμα μέτρα ή χρεοκοπία.

Κυρίες και κύριοι,

Εμείς οι επιχειρηματίες έχουμε χορτάσει πλέον από συζητήσεις, εισηγήσεις και υποσχέσεις. Έχουμε κουραστεί ν' ακούμε για τη χώρα μας με τα πολλά πλεονεκτήματα και τις αναρίθμητες επενδυτικές ευκαιρίες, αλλά στην πράξη να επικρατεί η τραγική κατάσταση που σας ανέφερα, και που όλοι εσείς τη

γνωρίζετε πολύ καλά, η οποία παραμένει και γίνεται καθημερινά χειρότερη.

Κυρίες και κύριοι,

Έχω αποφασίσει ότι σε οποιαδήποτε εκδήλωση είτε αυτή διοργανώνεται από τον ΣΒΒΕ είτε ο ΣΒΒΕ είναι προσκεκλημένος, ανεξάρτητα από τη θεματολογία της, και λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που βιώνει η επιχειρηματικότητα **(κλείνει η μια επιχείρηση μετά την άλλη κυρίες και κύριοι και δεν υπάρχει κανένα μέτρο προς την πραγματική οικονομία)** – έχω αποφασίσει λοιπόν πάντοτε να αναφέρω προτάσεις που θα πρέπει να ληφθούν από την κυβέρνηση, από το πολιτικό σύστημα, από αυτούς που ασκούν διακυβέρνηση για την έξοδό μας από την οικονομική κρίση. Ουσιαστικά οι προτάσεις μας έχουν τίτλο «άμεσες λύσεις για την

πραγματική οικονομία» και έχουν δυο άξονες: τον άξονα ενίσχυσης της ρευστότητας και τον άξονα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας. Αυτές οι προτάσεις είναι που θα φέρουν ανάπτυξη που είναι το κύριο ζητούμενο. Σας τις αναφέρω επιγραμματικά:

1. την άμεση πληρωμή των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις. Επιτέλους, η κυβέρνηση θα πρέπει να μας απαντήσει τι προτίθεται να κάνει,
2. τον συμψηφισμό των οφειλών των επιχειρήσεων προς το κράτος με τις οφειλές του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα προς τις επιχειρήσεις, κάτι που σήμερα δεν γίνεται,
3. την άμεση επιστροφή του ΦΠΑ των εξαγωγικών επιχειρήσεων, και,
4. την άμεση κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού ούτως ώστε να βεβαιωθούν και να βεβαιώνονται οι

οφειλές του κράτους προς τις επιχειρήσεις. Δεν γίνονται βεβαιώσεις πλέον.

Από την άλλη μεριά υπάρχει το θέμα της ανταγωνιστικότητας και για μας περιλαμβάνει τέσσερις προτεραιότητες:

1. την επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας, με την επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών, ούτως ώστε να διασωθούν οι υφιστάμενες θέσεις εργασίας, να διατηρήσει ο εργαζόμενος το εισόδημά του, αλλά να βελτιωθεί και το κόστος των επιχειρήσεων ή τουλάχιστον ν' αντισταθμισθεί με τις συνεχόμενες αυξήσεις που δέχεται η βιομηχανία,
2. την εξαίρεση των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ από τον κανόνα de minimis ούτως ώστε να μπορέσει η πολιτεία να προχωρήσει στην κατά 100%

επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών, και σε μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις,

3. τη σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου, την προστασία των μεσαίων αλλά κυρίως των χαμηλών εισοδημάτων, και, τέλος,

4. την άρση – επιτέλους – των τριάντα (30) εμποδίων στην επιχειρηματικότητα.

Αυτά πρέπει να ξεκινήσουν να λύνονται. Και αυτό είναι απόλυτη ευθύνη του πολιτικού μας συστήματος.

Κυρίες και κύριοι,

- Με κάθε τρόπο πρέπει να αλλάξει η ψυχολογία όλων μας, πολιτών και επιχειρηματιών.
- Θα πρέπει άμεσα να απελευθερώσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις της ιδιωτικής οικονομίας, που

είναι, και θέλουμε να παραμείνει, η ατμομηχανή της ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας.

- Να αναδείξουμε επιτέλους τη μεταποιητική δραστηριότητα στη χώρα μας, ως έναν από τους σημαντικότερους μοχλούς ανάπτυξης όχι με υποσχέσεις αλλά με έργα.

Η Ελληνική κοινωνία, οι Ελληνικές επιχειρήσεις δεν αντέχουν άλλα μέτρα. Έχουμε ξεπεράσει από καιρό πλέον τις αντοχές μας.

Αγαπητοί φίλοι,

Εύχομαι η υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης και η ψήφιση των νέων επώδυνων μέτρων **επιτέλους** να κάνει το πολιτικό σύστημα και τον τρόπο διακυβέρνησης να αλλάξει, να παραδειγματιστεί,

ώστε να στηριχθούμε στις δικές μας δυνάμεις και να μη χρειαστεί ξανά να απαντήσουμε στο δίλημμα φτώχεια ή

χρεοκοπία και εξαθλίωση. Κι αυτό απαιτεί γενναιότητα με άμεσες διαρθρωτικές αλλαγές προς όφελος του Ελληνικού λαού. Οι προσχηματικοί διάλογοι, θα πρέπει να παύσουν και λήψη των προφανών αποφάσεων για την ανάπτυξη θα πρέπει να λάβουν τον χαρακτήρα του επείγοντος.

Ως νέος άνθρωπος και ως νέος επιχειρηματίας δεν μπορώ να ανεχτώ το όραμα της γενιάς μου και των νέων γενεών να είναι μια φτωχή Ελλάδα ή μια χρεοκοπημένη Ελλάδα. Όλοι μας οραματιζόμαστε την Ελλάδα της ανάπτυξης, την περήφανη Ελλάδα μας. Τη χώρα που μάθαμε ν' αγαπάμε. Και θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν γι' αυτό με όλες μας τις δυνάμεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.